

Απογορεύονται: 'Ανέκδοτον του Μ. Φρειδερίκου (πασίγνωστον) - 'Ατά πρώτα δουτάκια' (ἀτεχνον) - 'Η βροχή' (σκοτεινόν).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: 'Ελληνικόν 'Ιδεώδες, α. (Ν.Ρ.) Γαλανόλευκον Λάβαρον, α. (Π.Λ.) Βασίλισσα του 'Αδου, κ. (Δ.Σ.) 'Ασις της 'Ελλάδος, κ. (Ε.Θ.) Δοξαμένη Σημαία, α. (Σ.Ο.) 'Ελληνικόν Μεγαλειόν, α. (Β.Τ.) 'Εθνική 'Εκδήλισις, κ. (Μ.Ζ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: η Άδρα του 'Αλείου (0) με 'Απέλιδα 'Ελιίδα, Ποθητήν Κωνσταντινούπολιν, Σανθήν Μουσμή, 'Ιδιότροπον - ό Περισπαστικός 'Αθηναίος, (0) με 'Οριαμβέοντα Μεγαλοδέσπιν, Δεωπαθουμένην 'Ελλάδα, Φαιδρόν 'Αδάμαντα, Ροδοδάκτυλον 'Ηώ, Κάμερον, Φάουσι, Σουλφίδα, 'Αφρόκρηνο - ή 'Αφροδίταος Σειρήν (0) με 'Αρχιεπισκοπον Γερμανόν, 'Αγγελον του 'Ιόνου, Φάουσι, Τιάνα, 'Ακροναυπλιαν, 'Ονειρευμένην Πατρίδα, 'Ελληνικήν Αβγήν - ό Είς Σμυρναίος (0) με Σανθήν Μουσμή, Πατρινήν Ναυτοπούλιαν, Λάκρον της Δυστηρίας, Ροδοδάκτυλον 'Ηώ, Χρυσοβόσκον Μικρούλιαν Πατρινάν.

'Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Κρητικοπούλιαν (συμφωνία πληρέστατα με την πολιτικήν σου γνώμην) 'Εγγονομούσαν Φίλην (ναί, το φύλλον έτυπώθη μίαν ήμέραν αργότερον του συνήθους, επειδή έτυχεν εμπόδιον) Μπαρουτοκαπισμένην Γαλανόλευκην (τώρα αυτό θα διορθωθί διά την Μ. 'Αγγελίαν όφειλεις ακόμη λ. 10' θα κάμω και άλλον Διαγωνισμόν Δευκων Δέξων, αφού σάς άρση τόνον) 'Αφροδίταος Σειρήνα (το ψευδώνυμον δέν ένεκριθη, διότι δέν επιτρέπονται τα τοιούτου είδους: σου έστειλα τετράδια) Π. Γ. Δρ. (εύχαριστώ διά τας φωτογραφίας) Κερνηραϊκήν Άδραν (έχει καλώς: έπέρασε το δόντι; είνε, βλέπεις, τώρα ή έποχη, με τα πρώτα κρύα...) Σκληρήν Σκληράν (έχει καλώς) Κλειπάραν Σκέφ. (το γραμματικά σου στρώνει: προδένεις βλέπω εμπρός λοιπόν! τα βραδεία σε περιμένουν) Μικρόν 'Αροναύτην (αν πάρη ψευδώνυμον, είμφορεί) Μακεδονικήν 'Ελιίδα (έγεινε) Δόρον του 'Ιόνου, Δωδοναίαν 'Ηραν, Δατρινήν Πατρίδα, κτλ. κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 12 'Οκτωβρίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκταί: έξ 'Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 2 Νοεμβρίου' εν τών 'Επαρχιών μέχρι της 9 Νοεμβρίου' εν του 'Εξωτερικού μέχρι της 27 Νοεμβρίου.

481. Δεξιόγριφος

Με τοπικόν έπίρρημα 'Οηρίον εν ένώρησι, Ζώνον πολύ περιεργον Εύθδς θά φανερωσίς.

'Εστάλη υπό της Δαρνοστερούς Σημαίας.

482. Δογοπαικτικός Δεξιόγριφος

'Ολον γίνετ' εν ή δρούς; Ζώνον βλέπεις κ' άπορείς.

'Εστάλη υπό του Σημαιοφόρου 'Ελληνοσ.

483. Στοιχειόγριφος

'Αρκεί μίξ νήσου 'Ελληνικής Νά κόψης το κεφάλι, Και τών βασιδάρων βασιλεύς 'Αμέσως νά προβάλη:

'Εστάλη υπό της 'Ιδιονόκητος

484. Αναγραμματισμός

Πολυτελούς άμάξης Μετακινούσται γράμματα Και της Ραχήλ άμέσως 'Ακούονται τά λάμματα.

'Εστάλη υπό του Γυμνασιού 'Ιωννίνου

485. Γωνία μετά Πυραμίδος

+ *** = Πέρσης στρατηγός + ** = Νήσος του Αιγαίου. + * = Μαθητικήν οργανον. + ** = Σταγών παγωμένη. + *** = 'Ορος; Βαλκανικόν.

Την κάθετον της πυραμίδος άποτελεί έπίρρημα της κοινής γλώσσης: και εκ της βάζου κατά σειράν: Κράτος ευρωπαϊκόν, αρχαίος θεός, σύμφωνον.

'Εστάλη υπό το Γουδι

486. Έπιγραφή

Τ Ι Η Η Α Ν Χ Η Α Ε Γ Ι Ι Υ Σ Ε Ρ Η Σ Τ Τ Ε Ε Γ Π Α Σ Υ

Ζητείται ή άνάγνωσις της έπιγραφής ταύτης.

'Εστάλη υπό Ιωαν. Σ. Αιβαδά

487-491. Μαγικόν Γράμμα

Τη προσθήκη δύο συμφώνων, πάντοτε τών αούτων, πάντοτε συνηγμένων και πάντοτε εις τό ίδιον μέρος έκάστης τών κάτωθι λέξεων, νά σχηματισθού έλλαι τόσαι:

Άγνημα, έχω, αλλίξω, ισάγιος, 'Ιός.

'Εστάλη υπό του Ρήγα Φεραίου

492. 'Ακουστική

Τά δεύτερα γράμματα τών κάτωθι ζητούμένων λέξεων άποτελούν κατά σειράν φθοροποιόν έντονον:

1. 'Ορος της Θεσσαλίας. 2. 'Αρχαία πόλις της Βοιωτίας. 3. Θεά. 4. Προφήτης. 5. Γεωργικόν έργασίον.

'Εστάλη υπό του Μάρκου Αδελφίου.

493. Φωνηεντόλιπον

πτήν - μν - κον - δ

'Εστάλη υπό της Χαρές τών 'Ελλήνων

494. Γρίφος

ΚΑΙ Ροδον Κρίνον ΣΤΑ t λι λι ΜΟΝΗ i 'τον λι λι λι ΟΥΑ Γαργάρον λι λι Δάξια

'Εστάλη υπό το Χιώτινο 'Αρογιόλι

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις με άπλά στοιχεία τών 8 στοιχών λεπτά 10, διά δέ τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με π α χ α στοιχεία τό διπλάσιον, και με κ ε φ α λ α ε α τό τριπλάσιον. 'Ελάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και αί δηλώσεις τών 15 πληρόντων, ός νά ήσαν 15. 'Ο χωριστός στίχος, έστω και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχία ή άπλά στοιχεία τών 8 στοιχών, υπολογίζεται ως έξ λέξεις άπλά. - Αί μη συνδεδεμένα υπό τού αντίτιμου άγγελία δέν δημοσιεύονται.]

Ιδιότροπος Σανθούλα, πρότασις σας δεκτή. Ι Σύλλογος 'Αμιλλα, συνδρομή 40τάλεπτος. Πρόεδρος Πλοίαρχος Νέμος. - Είθε Joachimopoulos C. p. 107 Coniple. (I, -194)

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

διοπονήφιος Δημοσηφισματος

Παιδικές Σελίδες, Π. Σ. Δέλτα: «Γιά την Πατρίδα, Καρδιά της Βασιλοπούλας». Πουλιέται στο Βιβλιοπωλείον «Βστίας» Στο Λονδίον, τυπογραφείον Βελώνη 18, 19, 20, Appold Street, E. C. (I, 184-8)

Διαπλαστική Αυτοκρατορία. - 'Αναγνωρίζεται 'Ονειρευμένη Πατρίδα πρόξενος Νεαπόλεως Κρήτης. Παροδρόμος υποδιοικητής 'Αττικοβιωτίας, Κ. Σαμαράς όπτικός. (I, -196)

ΑΡΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

διοπονήφιος Δημοσηφισματος

Τ'ΑΡΜΑ της ΝΙΚΗΣ έρχεται, καμαρώνόν κινείται - Μ'ένθη λευκά νά ράνετε αυτό, έτοιμασθήτε.

Περιπλανώμενος 'Αθηναίος (I, -198)

Άλωσις. - 'Η προθεσμία διαγωνισμού δελταρίων παρατείνεται μέχρι τέλους Νοεμβρίου. - Δημ. Παπαδημητρίου = Δατρινή Πατρίδα υποψηφία διά Πρωτεύειαν.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΩΝ

'Από 1ης Δεκεμβρίου 1910.

Δεγόμεθα ύπηκόους τούς έχοντας ψευδώνυμον άνθος ή σχετικόν τι προς άνθος. Πληροφορία: Μικρομέγα, Ρ. Ρ. 'Αθήνας.

Ελληνόπουλα! 'Αν μέσα σας πάλλη 'Ελληνική καρδιά, ψηφίστε τό λατρευτό μας ΕΥΖΩΝΑΚΙ. - Ρεζεντά. (I, 201)

Μικρομέγα και Εδξωνάκι, νά δούμε ποιός θά βγή κοροϊδευμένος: έγω που δέν θά λάβω μέρος ή έσείς; ... 'Ετοιμάξομε τά μαξιλάρια Π. - 'Ιδιότροπος Σανθούλα. (I.202)

Αγωνίαν 'Εθνομάρτυρος, Μπαρουτοκαπισμένην Γαλανόλευκην και 'Ανθος του Βοσπόρου, ψηφίσατε τα όλοι. - Φίλος τις.

Εξελέγησαν παμφηφει ως αντιπρόσωποι του Συνδέσμου τών Συνδρομητηριών της Διαπλάσεως:

ΕΝ ΗΑΕΙΑ

'Η εν Πύργω Δνις 'Ελένη Χ. Νικολοποπούλου ('Αροναυτοπούλα).

'Υπαντιπρόσωπος εν τη ίδια πόλει ή Δνις 'Ευανθία Δικαίαν (Φοίβη).

ΕΝ ΚΡΗΤΗ

'Η εν Σητεία Δνις Φοίβια 'Αγγελάκη. Προς τά άνω και προς τά μέχρι τούδε έγγραφέντα μέλη του Συνδέσμου αί ιδούρται στέλλουσι τόν πρώτον φιλικόν άσπασμόν.

Ο Διαγωνισμός προς εύρεσιν καταλλήλου όνόματος διά τόν Συνδέσμον τών Συνδρομητηριών της Διαπλάσεως παρατείνεται μέχρι τέλους 'Οκτωβρίου.

Ι. Σ. - Μέχρι τούδε έλαδον μέρος εις τόν διαγωνισμόν 57 δεσποινίδες. (I, 205)

Αριστούχος του 'Αρσανείου έχουσα παιδαγωγικήν μόρφωσιν και άσκησιν, ζητεί παραδόσεις. Πληροφορία παρ' ημίν.

Διαπλαστική Αυτοκρατορία. 'Αναχωρώντος του αυτοκράτορος incognito δι' Ευρώπην, αναλαμβάνει την κυβέρνησιν ό Διάδοχος Νέος 'Ορφεύς. (I, 207)

ΛΑΡΥΓΓΟ-ΡΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Πλατεία 'Ομονοίας 'Οδός Λόρου 8α 'Ωραι έπισκέψων 10-12 και 3-5

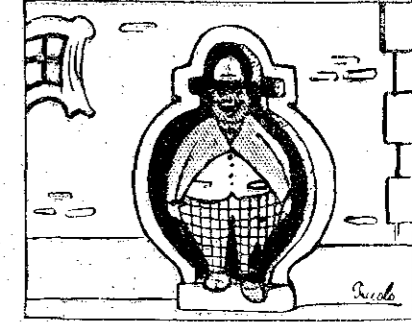
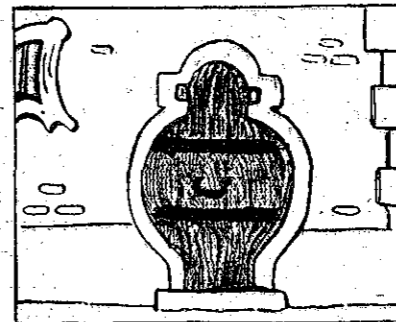
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ'έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθής παρασχόν εις την χάραν ήμψν ύπερρεσίαν και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

Table with subscription rates for 'Εσωτερικού' and 'Εξωτερικού' in various currencies (Dr., Liras, etc.) and publication details for NIKOLAOS P. PAPAIOPOYLOS.

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ Κ. ΚΟΙΛΑΡΑ

Τί παράξενο σπιτι άρ-νουδι! που έκτισε ό κύριος Κοιλάρης!

Μά γιατί έχει τέτοιο σχήμα ή πόρτα του; Περιέργο! ...

'Α, νά τος ό 'Ιδιος! Τώρα φαίνεται καλά γιατί έχει ή πόρτα αυτό τό σχήμα! ...

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΥΙΟΥ ΜΟΥ Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ

Τόν παλιό καιρό ζούσεν ένας περιβολάρης με την γυναίκα του, που αγαπούσαν πολύ τά λουλουδία. 'Εκαλλιεργούσαν όλων τών ειδών τά άνθη και τά έφεραν εις την αγοράν, όπου ό κόσμος τ' αγοράζει με μεγάλην προθυμίαν, διότι ήσαν πολύ όρατα, με ζωηρά χρώματα και λεπτότατα άρώματα. Τόν χρόνον εκείνον όμως οι καιροί ήσαν πολύ κακοί διά την γεωργίαν και την κηπουρικην, ό χειμώνας πολύ βαρύς, χιόνια πολλά, νερά τίποτα και της νύχτες ξαστεριά και παγωνιές άτελειώτες. 'Ολοι οι χωρικοί έδυτύχησαν και ό περιβολάρης μας περισσότερον από τούς άλλους.

Κάθε βράδυ εμπρός εις τό φως του λύχνου, τό άντρόγυνο έκλαιε την μοίρα του και ή γυναίκα με βουρκωμένα μάτια έπολεμούσε νά μπαλώση τά παλιά τους ρούχα διά νά περάσουν όπως-όπως. 'Ανάμεσα σι άναυλητά έλεγεν ή γυναίκα εις τόν περιβολάρη: - Νά μάς χάριζεν ό Θεός ένα παιδάκι, θά τό είχαμε για παρηγοριά και θά μάς έδιδε θάρρος νά πολεμήσομε την δυστυχία για χαιτηρι-του. Τώρα κλαίμε

τη μοίρα μας και τίποτε άλλο. Θεέ μου, στείλε μας ένα παιδάκι! - 'Ενα-ζανένα! άπήνησεν ό περιβολάρης, νάχαμε πέντε-δέκα, νά μεγαλώσουν, νά δουλεύσουν κ' εκείνα για μας, νά μάς γηροκομήσουν.

- Και κανένα κορίτσι; έρωτά ή γυναίκα; 'Εγώ θέλω και κορίτσια, νάχω συντροφία στο σπήτι, νά μου μεταπιάνουν. - Μά δε συλλογίζεσαι τά μωρά, τούς κόπους, τά βάσανα, τές αρρώστειες; - Σάν μάς τά στείλη ό Θεός, νά μάς τά στείλη μεγάλα, έπρόσθεσεν ό περιβολάρης.

Τό λάδι του λύχνου έτελειώσε, τό φως έσβυσε σιγά-σιγά, έμάζευσεν ή γυναίκα τά ραψίματα κ' έπεσαν νά κοιμηθούν με την προσευχή νά τούς στείλη ό Θεός πέντε-δέκα παιδιά και κορίτσια μαζί, όλα μεγαλωμένα και άξια.

Την άλλη ήμέρα τό πρωί άμα έξύπνησαν με τό χάραγμα, ό περιβολάρης έβγήκε νά πάη στο περιβόλι του, νά τ'ο σκαλίση, νά τό ποτίση, νά τό περιποιηθί. 'Επρόβηξα γραμμή σεμιά μεγάλη γιασεμιά, που εκεί είχε τές έλπίδες του, γιατί πάντα ήταν πρώιμη, και τά μοσχοπουλούσε τά γιασεμιά της. 'Απλώ-

νονταν σεμιά κρεβατίνα μεγάλη, και άποκάτω έκανε μεγάλη σκιά. Είχε γεμίση φύλλα, τώρα που ό καιρός άρχισε νά διορθώνεται και, που και που κανένα μπουμπουκάκι, έως χθές, έφάνιστο μέσα στα πράσινα φύλλα.

'Αλλά τι ήταν αυτό που έβλεπε τώρα; έχιόνιζε πάλι την νύχτα ή ή πρωινή πάγνη έπάγωσε και έφαίνετο ή γιασεμιά έτσι άσπρη;

'Οχι, ήτον άληθινά γιασεμιά, που ξαφνικά σεμιά νύχτα τά άνοιξε τό ώραιό και μυρωμένο λουλουδι. Τρελλός από χαρά ό περιβολάρης έτρεξε προς τά εκεί για νά τά μαζεύση και νά πάη ύστερα νά ξαφνίση την γυναίκα του, όταν έμεινε άπολιθωμένος και βουδός!

Από μάτια γυαλιστά έφεγγοβολούσαν κάτω από την κρεβατίνα, 'ετα σκοτεινά και ένα βαθύ μουγκρισμα άνεταράζε την πρωινή σιωπή.

'Αμα τού πέρασε ό πρώτος φόβος, τό έβαλε στα πόδια και έτρεξε πίσω σπιτι νά πάρη τό περιβόλι του νά σκοτίωση τό παράξενο ζώο. 'Εγύρισε πίσω και ή γυναίκα του μαζί, έκείνος ώπλισμένος με τό δίκανον όπλον του και ή γυναίκα του μεμιά μεγάλη άξίνα.

'Οταν έπλησίασαν και έτοιμάζετο ό περιβολάρης νά σκοπεύση, τό ζώον έβγή-

κην έξω, πολύ ήμερο, και μίλησε με φωνή ανθρωπινή :

— Μή με σκοτώσης άδικα, άφησέ με έδω έως τὸ βράδυ και θά γίνω ένα ωραίο παιδί που τόσο επιθυμήσατε.

— Έσὺ ἡ ἀρκούδα; λέει ὁ περιβολάρης και ἡ γυναίκα του;

— Έγώ, ναι, ὁ Θεός με στέλλει! μά- ζευσε τώρα τὰ γίασεμά σου και ἐγὼ δὲν σὲ πειράζω.

Ἐξεθαρεύτηκε τότε τὸ ἀνδρόγυνο και τὰ λευκά και μυρωμένα λουλούδια ἐγέ- μισαν τὴν ποδιά τῆς γυναίκας. Ἐκοφαν ἔπειτα κλαδάκια πεύκου και ἐγύρισαν σπῆτι των δια νὰ τὰ περάσουν και νὰ κά- νουν μπουκετάκια. Ἀτελείωτη ὀμιλία ἄ- νοιξαν γιὰ τὸ θαῦμα τῆς γίασεμιάς και γιὰ τὸ θαῦμα τῆς ἀρκούδας και εὐχαρι- στοῦσαν τὸν Θεόν.

Τὸ τί ἐσύραξε χρῆμα ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ περιβολάρης, δὲν λέγεται. Τὸ βράδυ ἐ- γύρισε σπῆτι φορτωμένος. Και στὸν σαγ- γάρη ἐπῆγε και ἐπῆρε παπούτσια, και στὰ ἐμπορικά φορέματα, και στὴν ἀγορὰ φα- γώσιμα. Μόνον γιὰ τὸ παιδί-ἀρκούδα δὲν ἐπῆρε τίποτε, γιατί δὲν ἤμπορούσε νὰ καταλάβῃ ποίας ἡλικίας θά εἶνε και ποίου γένους!

Ἄμα ἐφθασε σπῆτι και ἐλαφρώθηκε, ἐπῆρε τὴ γυναίκα του (ὅλη τὴ μέρα ἦ- τον κλειδωμένη μέσα, γιατί και ἔστρα ἀπὸ τὴν πρωϊνὴ ὀμιλία, τὴν ἔπιασε με- γάλος φόβος ἄμα ἔμεινε μόνη τῆς) και ἐτράθησαν κατὰ τὴ γίασεμιά.—Εἰς τὸ λυκφῶς διέκριναν κάτι που ἐκινήθηκε κάτω ἀπὸ τὰ λουλούδια, και ἐξεκίνησεν ἕνα χαριτωμένο κόνιτσάκι ἕως δώδεκα χρονῶν, με πολὺ ξύπνα μάτια και με ἔκφρασι διαβολικὴ και πανούργα ἦτο τυτυμένη με ἕνα κανελλωπὸ φρέμα και ἐπῆδουσε χορευτικά γύρω των.

— Έγὼ εἶμαι, τοὺς εἶπεν, ἦλθα νὰ σὰς κάνω συντροφιά και νὰ σὰς μεταπιάνω.

Τὸ ἐπῆραν και τὸ ἐπῆγαν σπῆτι και τὸ ἔβαλαν νὰ κοιμηθῇ ὅπως μπόρεσαν καλ- λίτερα.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ γίασεμιά πάλι καταφορτωμένη με ἄνθη, ἀλλὰ στὴ εἶξα τῆς δυὸ φείδια μεγάλα ἦτον κουλουρια- σμένα.

Ἡ ἴδια ἱστορία τῆς γῆθς ξανάγεινε, και ἄμα πάλι τὸ βράδυ ἐγύρισε φορτω- μένος με ψώνια ὁ περιβολάρης, ἕνα ἀγόρι και ἕνα κορίτσι τὸν ἐπεριμέναν κάτω ἀπὸ τὴ γίασεμιά.

Τὸ σπῆτι τοὺς ἦτον στενόχωρο τώρα, δὲν ἤξευρε, τὸ ἀνδρόγυνο πὼς νὰ οἰκο- νομήσῃ τὰ πράγματα, χωρὶς νὰ λογαριά- σωμε ὅτι και κάθε παιδί εἶχε και τὰ δι- κά του φυσικά, παρμένα ἀπὸ τὸ ζῶο που ἐδῆγχε.

Και τὸ κακὸ ἐπροχώρησεν ἀκόμη, γιατί και ἕνας λῦκος ἦλθεν, και μιά τί- γρις και ἕνας ἐλέφας (μὰ μικρός) και τὸ τί ἐγενόταν πλέον σ' ἐκεῖνο τὸ σπῆτικὸ

δὲν λέγεται, γιατί ἔχι μόνον δουλεῖα δὲν ἐγίνετο και βοήθεια, ἀλλὰ κ' ἐμπό- διο στὸ κάθε τι και καυγάδες και μαλώ- ματα.

Και ἐνῶ, σπάνιο πρῶγμα, τὸ ἄνθισμα τῆς γίασεμιάς ἀκολούθησαν και τ' ἄλλα ἄνθη, ἐνῶ τὰ ἄλλα περιβόλια και οἱ ἄλ- λοι κῆποι δὲν εἶχαν τίποτε, και [ὁ περι- βολάρης ἔκανε τὴ τύχη του, τὸ ἐξοδὸν ὄλων αὐτῶν τῶν παιδιῶν που ἐφύτρωναν κάθε μέρα ἴσαν μανιτάρια, τοῦ ἔτρωγαν κάθε κέρδος!

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΦΑΚ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΟΛΙΣ μας ἀνέλα- θε τὴν χειμερινὴν τῆς ὄψιν. Τὴν «φθι- νοπωρινὴν» θά διορ- θώσουν ἴσως οἱ ἀ- κριβολόγοι. Ἀλλὰ τὸ ἴδιον δὲν εἶνε; Ὅ,τι γίνεται τώρα, δὲν θά ἐξακολου- θῆσῃ νὰ γίνεται ὡς που νᾶρχιστὴ πάλιν τὸ καλοκαίρι; Ὅ χειμῶν που ἔρχεται δὲν θάλλῃ τίποτε

ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ φθινοπώρου που ἐπρο- χώρησε. Μόνον ὅταν θά πιάσῃ τὸ μεγά- λο κρύο, θά ἐρημωθοῦν και οἱ βραδυνοὶ περίπατοι, που τῶρ' ἀκόμη εἶνε γεμάτοι. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ἐφόρεσαν τὰ χειμω- νιάτικα των, τὰ ἐπανωφόρια των. Μόνον μερικά παιδία βλεπῶν ἀκόμη με τὰ κα- λοκαίρινα, ἀλλ' εὐχομαι νὰ μὴ τοὺς κο- στίσῃ ἀκριβὰ αὐτὴ ἡ τόλμη. Ἐ, ὁ βο- ρρῆς δὲν χωρατεύει, και ἡ μαρμὰ που φωνάζει «τὸ παλτό σου!» δὲν ἔχει κα- θόλου ἄδικον...

Ἄρχισαν γιὰ καλὰ τὰ Σχολεῖα. Πρωί, μεσημέρι, βράδυ, οἱ δρόμοι τῶν Ἀθη- νῶν γεμίζουν ἀπὸ παιδία και κορίτσια, που πηγαίνουν ἢ γυρίζουν με τὰ βιβλία των. Ἡ διασκεδασίς τώρα γιὰ σὰς δὲν εἶμπορεῖ νὰ εἶνε καθημερινή. Εἶνε ὁ και- ρὸς τῆς ἐργασίας, τῆς μελέτης, τῶν «κα- θηκόντων»... Μόνον τὰς Κυριακάς και τὰς ἑορτάς θά ἔχετε και σεις τὸ δικαίωμα νὰ... μιμηθῆτε τοὺς μεγάλους, νὰ υπά- γετε εἰς καμμίαν ἐκδρομὴν, εἰς καμμίαν ἀπογευματινὴν, εἰς καμμίαν συναυλίαν, εἰς καμμίαν παράστασιν θεάτρου ἢ κινη- ματογράφου.

Φαίνεται, ἀλήθεια, ὅτι ἡ κυριωτέρα διασκεδασίς αὐτὸν τὸν χειμῶνα εἰς τὰς Ἀθήνας θά εἶνε ὁ κινηματογράφος. Μό- λης ἔλλεισαν τὰ καλοκαίρινα θεάτρα—τὰ ὅποια, χάρις εἰς τὰς πέντας των,

ἤμπορέσαν νὰ κρατήσουν ἕως τὰ μέσα Ὀκτωβρίου,—ἀμέσως ἀνοίξαν οἱ κινη- ματογράφοι. Πέντε «λειτουργοῦν» ὁλο- νέν, και θά προστεθοῦν ἀκόμη ἄλλοι δύο. Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου δὲν ἔμεινε ξένοικο μαγαζί, που νὰ μὴ μεταβληθῇ εἰς αἶθου- σαν κινηματογράφου. Κάθε δέκα βήματα θά ἴδῃτε τὸ βράδυ μίαν φωτεινὴν, γυρ- λάνταν πολύχρωμην, μίαν βιτρίναν εἰ- κονοστόλιστην, μίαν ὄθραν με βελουδέ- νια παραπετάσματα, και θαυοῦστε ἀπὸ μέσα ἡχους πιάνου ἢ ὄργανότου. Ἐνας δὲ μικρὸς ὑπρέτης θά σὰς σταματήσῃ και θά σὰς βάλῃ ἐπὶ χέρι τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας.

Ἀπὸ τοὺς ἐπῆτα αὐτοὺς κινηματογρά- φους, που συναγωνίζονται τώρα, δυὸ- τρεῖς θά μείνουν βέβαια ὄλον τὸν χει- μῶνα. Ὅ ἔχετε λοιπὸν νὰ περνᾶτε ὡ- ραῖα τὰ ἑορτινά σας ἀπογεύματα. Διότι δὲν εἶνε ἀσχημὴ διασκεδασίς ὁ κινημα- τογράφος. Εἰς τὰς Ἀθήνας μάλιστα ἔ- χει μὲγᾶλην πέρασιν, πολλοὺς θιασώτας, και κοντεύει νὰ ἐκτοπίσῃ τὸ ἀληθινὸν θεάτρον. Εἶνε περιττὸν νὰ σὰς εἰπῶ, ὅτι οἱ θερμότεροι θιασῶταί του εἶνε τὰ παι- διά. Ὅχι μόνον ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ και εἰς ὄλον τὸν κόσμον...

Διὰ τὰ θεάτρα τῶν «μεγάλων» δὲν ἐνδιαφέρεσθε—τοὺλάχιστον τὸν χειμῶνα που δὲν σὰς εἶνε τὸσον εὐκόλον νὰ πη- γαίνετε. Ἀλλ' οὔτε διὰ τὸ θεάτρον τῶν μικρῶν θά σὰς ὀμιλήσω, διότι... δὲν ὑ- πάρχει. Εἶνε, ἀλήθεια, μὲγᾶλη ἔλλειψις διὰ τὰς Ἀθήνας, νὰ μὴ ἔχουν ἕν χει- μωνιατικὸν θεατράκι διὰ παιδιά, που νὰ διδῇ δυὸ-τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα ἀπο- γευματινὰς παραστάσεις με πρόγραμμα κατάλληλον. Ἡ τοὺλάχιστον ἕνα καλὸν θεάτρον—παιδικὸν πάντοτε ἐννοεῖται,— ἀνδραιοῦλλον ἢ νευροσπάστων, ἕνα Κα- ραγκιόζην, ἕνα Φασουλῆν. Ἀλλ' ἄς ἐλ- πίσωμε ὅτι και ἡ ἔλλειψις αὐτὴ θά πλη- ρωθῇ. Ἀπ' ὄλα σιγά—σιγά ἀποκτοῦν αἱ Ἀθήναι. Δὲν εἶμπορεῖ νὰ μὴν ἀπο- κτήσουν μίαν ἡμέραν και τὸ παιδικὸν των Θεάτρον.

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΓΚΙΩΝΗΣ

Στὸ κυπαρίσσι ἀκοῦς τὸ γκιῶνῃ κᾶς κλαίει και πικρὰ λαλεῖ; Ὅ! τί κακότυχο πουλί, τὸ βασανίζουν πόνοι.

Τῆς νύκτας ψάλτης θλιβερός με τὴ φωνὴ του λῆπῃ φέρνει! στὸ κυπαρίσσι ἐκεῖνο ἔμπρὸς πικρὸ παράπονο τὸν δέρνει.

Ἄκου; γκιῶν, γκιῶν, τὸ λάλημά του! Ὅ! τί παράξενη φωνή! Ὅποιος ε' ἀκοῦει, συμπονεῖ, τέτοιο κέλλᾳθημα θανάτου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων:—Ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Διντς μίᾳ ἄμαξᾳ τρέχει ἀπὸ οὐτῆρος, ὀδηγουμένη ἀπὸ τὸν τυρολέξον Φράντς και φέρουσα τὸν Λουδοβικὸν Κορμᾶν, τὸν Τιάρκον και τὸν μικρὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης, τὸν ὅποιον ἀνήγαγαν ἀπὸ τοὺς Αὐ- στριακοὺς και ὀδηγοῦν τώρα εἰς τὸ Παρίσι. Ἀλλ' ἔξωφρα, καταμεσῆς τοῦ δρόμου, δια- κρῖνουν ἕνα μαθρὸν ὄγκον και ἐποθέτουν δι- οὶ Αὐστριακοί, ἐν- νοήσαντες τὴν ἀρπα- γῆν, τοὺς ἔκαμαν ὀδό- φραγμα. Ἡ ἄμαξα σταματᾷ και ὁ Κορ- μάς φωνάζει τοὺς φίλους του.

Οἱ ἰππεῖς οἱ καλ- πάζοντες περίξ τῆς ἀμάξης συνηθροί- σθησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀρ- χηγού των και συν- διεσκέφθησαν.

Διὰ νὰ ἐπιστρέ- φουν ὀπίσω, οὔτε λόγος. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τοῦ δρόμου, ἦτο ὁ ποταμὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο, κρημνοὶ και βάραθρα, ὅπου ἦτο τρέλλα νὰ ριφονιδνεύσων. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν ἔπρεπε νὰ τραβήξουν ἔμπρὸς.

Ἐξάφνα ὁ Τιάρκος, ὁ ὁποῖος εἶχε προχωρήσῃ με προφύλαξιν διὰ νὰ ἴδῃ καλλίτερα τί ἦτο ἐκεῖνο τὸ ἐμπόδιον, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ πρὸς τοὺς συνωμότας ὅτι ἤμποροῦσαν νὰ πλησιάσουν. Ἐκεῖνοι προσέτρεξαν.

— Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος! τοὺς εἶπεν ὁ νεαρὸς βοηθὸς τ'ἀμάξια που μᾶς φρά- ζουν τὸ δρόμο εἶνε ἀπλούστατα τροχό- σπιτα Ἀτσιγγάνων!

— Εἶσαι βέβαιος; ἠρώτησεν ὁ συν- ταγματάρχης.

— Βεβαίωτατος! ἀπεκρίθη ὁ Τιάρκος τὶ διάβολο! τὰ τροχόσπιτα τῶν Ἀτσιγ- γάνων νὰ μὴ γνωρίζω, ἀφεῖ μέσα ἔς αὐτὰ ἐμεγάλωσα;

— Ναι! μὰ τί γυρεύουν ἐκεῖ, μέσ' ἐπὶ μέσῃ τοῦ δρόμου;

— Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω, συνταγματάρ- χα μου, ἀλλὰ θὰ τὸ μάθω ἀμέσως!

Χωρὶς νὰ πάρῃ τὴν ἄδειαν τοῦ ἀξιω- ματικοῦ, ὁ Τιάρκος ἐπροχώρησε τρέχων ἕως τὸ πρῶτον ἀμαξόσπιτον, και ἤρχισε νὰ κτυπᾷ δυνατὰ με τὸν γρόνθον τὰ φύλλα τοῦ μικροῦ παραθύρου.

— Ἐ! ποῖος εἶνε;

— Ἀνοῖξέ μου!

Τὸ παράθυρον ἠνοιχθῆ ἐπὶ τέλους και ἐπρόβαλεν ἕν πρόσωπον κτηνώδες, με

σγοῦρά μαλλιά και κατακόκκινα μάτια. — Ὁ Καμάνιος! ἀνέκραξεν ἐκπλη- κτος ὁ Τιάρκος.

— Ναι, μάλιστα, εἶμαι ὁ Καμάνιος, ὑπέλαβεν ὁ βοηθὸς με θυμὸν. Τί με θέ- λεις; Δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ μοῦ κτυποῦν ὅταν κοιμοῦμαι, και κόπιασε στὸ...

Ὁ Τιάρκος διέκοψε τὸν Ἀτσιγγανὸν με δυνατὰ γέλια.

— Χά, χά, μὰ δὲν γνωρίζεις λοιπὸν τὸ παιδί τοῦ βασιλέως Βοδόγ;

Ὅς διὰ μαγείας, τὸ ἄγριον πρόσωπον τοῦ Καμάνιου ἡμέρωσε ἀμέσως ἐχάθη ἀπὸ τὸ παράθυρον και μετ' ὀλίγον παρου- σιάσθη εἰς τὴν κο- ρυφῆν τῆς μικρᾶς κλίμακος, ἡ ὅποια ὠδήγει εἰς τὸ τρο- χόσπιτον.

— Ἀλήθεια εἰ- σαι σὺ; ... ἐπιθύ- ρισε, δυσκολευόμε- νος νὰναγνωρίσῃ εἰς τὸν ὄραϊον ἐκεῖνον νέον τὸ παιδί που ἤξευρεν ἄλλοτε.

Ἄλλ' ὁ νέος ἐ- τράθηξεν ἀπὸ τὸ στήθος του τὸ με- τάλλιον, τὸ ὅποιον δὲν εἶχε βγάλῃ ἀπὸ τὸν ἰσθμὸν. «Πᾶφε λοιπὸν, ἀδιάκρτε!» (Σελ. 376, στ. γ')

τὴν ἡμέραν που τοῦ τὸ ἐφόρεσεν ὁ Βο- δόγ, και τὸ εἶδειξεν εἰς τὸν Ἀτσιγγανόν.

— Ὁ Τιάρκος! ἀνέκραξεν ἀμέσως αὐτός; εἶσαι ὁ Τιάρκος;

— Ναι, καλέ μου Καμάνιο, εἶμαι ὁ Τιάρκος.

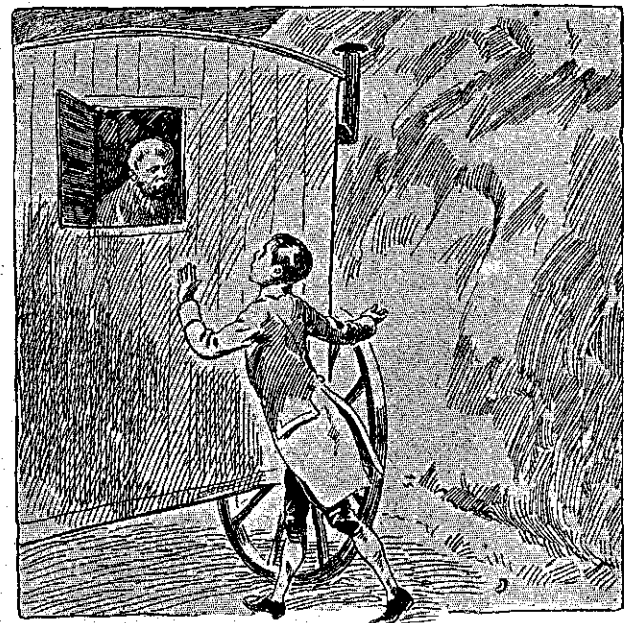
Οἱ Αὐστριακοί!

Κραυγαὶ ἀγανακτῆ- σεως και φόβου διέκο- ψαν τὴν συνομιλίαν τῶν δύο φίλων. Ἐνας ἀπὸ τοὺς συνωμότας ἐφθασε καλπάζων και φωνά- ζων:

— Οἱ Αὐστριακοί! Οἱ Αὐστριακοί!.. Μᾶς κυνηγοῦν!.. Τώρα εἶνε ἐστὴν κορυφῆ τοῦ λό- φου!.. Σ' ἕνα τέταρτο θά μᾶς φθάσουν. Νὰ φύγωμε!... Κάμετε τόπο! γιὰ τὸνομα τοῦ Θεοῦ, τόπο!..

Ἄλλ' ὁ Τιάρκος, ἂν και ἦκουσε καλὰ τὴν εἰδησιν, δὲν ἐκινήθη.

— Μὰ δὲν ἀτάλα- βες λοιπὸν; ἐξηκολού- θησε νὰ κραυγάζῃ ὁ ἀξιωματικὸς, μᾶς κυ- νηγοῦν!.. μᾶς ἐφθασαν. — Καλῶς νὰ ἔλ-

Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν τὸ παιδί τοῦ βασιλέως Βοδόγ; ... (Σελ. 383, στ. δ'.)

τόν δρόμον και ή άμαξα δέν ήμπορούσε νά περάσῃ. Τότε παρουσιάσθη ή Καμάνιος. Χωρίς λέξιν, έσκυφεν, έγώθη από κάτω, και μέ μίαν μόνον προσπάθειαν του βρωμαλέου του σώματος, μετεκίνησε τό βαρύ τροχοσπίτον κ' έλευθέρωσε τόν δρόμον.

Η άκαρρίδιλα έξηφανίσθη δρομαία έν τῷ μέσῳ κονιορτοστροβίλου. Και οι άλλοι ίππεις έκρόβησαν μέ τούδε ήππους τον εις τήν χαράδραν, ή όποία ευρίσκειτο πρὸς τάριστέρα τού δρόμου.

Μετ' όλίγον, ή Κορμάς και ή Τιάρκος, κρυμμένοι όπισθεν από τὸ παραθυράκι του άμαξόσπιτου, ειδαν τούς ούσσάρους της φρουράς έπερχομένους όλοταχώς. Θα έλκυε τήν προσοχήν των τὸ άμαξόσπιτον και θα τούδε ήρχετο ή ιδέα νά τὸ έπισκεφθούν ;

Ευτυχώς τίποτε! Οι ούσσάρου έπέρασαν ως θελλά. Και ή άξιωματικός των, δείχνων μέ τὸ άκρον του μαστιγίου του τήν μακράν φεύγουσαν άμαξαν, τούς έφώναξε :

— Θάρρος, παιδιά! Τους τσακώσαμε!

— "Οχι άκόμη! ειπεν ή Τιάρκος στρεφόμενος περιχαρής πρὸς τόν Κορμάν, αφού έπέρασαν οι ούσσάρου.

Επειτα ήρώτησεν :

— Είδατε εκείνον τόν μονέφθαλμον, πού διευθύνει τήν καταδίωξι ;

— Ναι! κάπου είδα αυτό τὸ μούτρο...

— Είνε ή κόμης Νάιπεργ.

Τότε ή Βασιλεύς της Ρώμης, ή όποίος ήκουε τήν συνομιλίαν, ειπεν :

— Εγώ δέν άγαπῶ τόν Νάιπεργ!

— Ένοια σας, Μεγαλειότατε, άπεκρίθη ή Τιάρκος, και άν έξακολούθησῃ νά τρέχῃ έτσι, θάρρῃσμε πολυ νά τόν ξαναίδουμε!

Πολύτιμος φίλος

Ενώ οι συνωμόται ανεπαύοντο από τούς κόπους των και τήν άγωνίαν τούτων ώρων, ή Καμάνιος δέν έχανε τόν καιρόν του.

Ευτυχής πού επανέβρισκε τόν θετόν υιόν του πρώην βασιλέως του, του μακαρίτου Βοδόγ, έστήσεν εις μίαν έρημον πλατείαν έν τῷ μέσῳ μικρού δασυλλίου, μίαν τράπεζαν, τήν όποίαν εφόρτωσε μέ τὰ καλλίτερα του φαγητά, και κατόπιν επανήλθεν εις τὸ άμαξόσπιτον δια νά προσκαλέσῃ τούς ξένους του εις τὸ γεύμα.

Η πρόσκλησις έγινε δεκτή μετά χαράς από όλους. Διότι και ή Κορμάς, μέ όλας του τὰς ανησυχίας, έπεινούσε πολυ, και ή Βασιλεύς της Ρώμης δέν επήγαινε βέβαια πάρα κάτω.

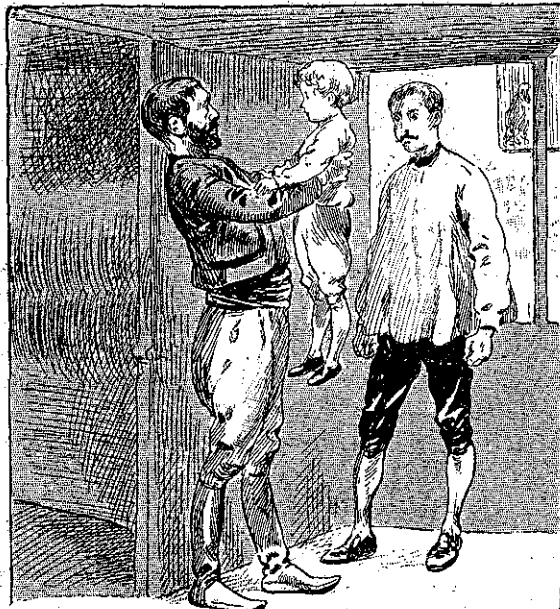
— Εδῶ μάρεσι νά τρώγω καλλίτερα, άνέκραξεν ή μικρός, παρά στήν τράπεζαν του παλαιοπαλατιού τού πάππου!

Εις τήν άναφώνησιν αυτήν του παιδιού, ή όποία άπεκάλυπτε μέ μίαν λέξιν τήν ταυτότητά του εις τόν Καμάνιον, ή συνταγματάρχης έρριφεν άνήσυχον βλέμμα πρὸς τόν Τιάρκον' άλλ' αυτός έβαλε τὸ χέρι του εις τόν ώμον του γιγαντοσώμου Ατσιγγάνου και ειπε καθαρά πρὸς τόν άξιωματικόν :

— Δέν εινε άνάγκη, συνταγματάρχα μου, νά έγωμε μυστικά από τόν Καμάνιον. Έγγυώμαι γι' αυτόν όπως γιά μένα τόν ιδιον' δέν εν' έτσι, φίλε μου;

Τὸ άγριον πρόσωπον του Ατσιγγάνου εφωτίσθη από μίαν λάμψιν καλωσύνης και άφοσιώσεως' και μέ τόνον του όποιου ήτο άδύνατον νάμφισβητήσῃ κανείς τήν ειλικρίνειαν, άνέκραξεν :

— Ο Τιάρκος εινε παιδί της φυλής μας, φορέι τὸ φυλακτὸ του βασιλέως Βοδόγ, εινε λοιπόν ισρός' ή, τι έχω δικό του

«Τὸ μπαμπά σου τόν έλέγαμε Μεγάλο Βοημό!» (Σελ. 384, στ. γ')

εινε και οι φίλοι του εινε και φίλοι μου! — Ευχαριστῶ, καλέ μου Καμάνιο, ειπὸν συγχρόνως οι δύο συνωμόται, θλιβόντες θερμῶς τὰς χείρας του νέου των συμμάχου.

Βλέπων αυτήν τήν σκηνήν και έννοων ότι ή άγριάνθρωπος εκείνος, τόν όποιον εις τήν άρχήν αρκετά εφοβήθη, ήτο και αυτός φίλος, ή μικρός Βασιλεύς επροχώρησε πρὸς αυτόν και ειπε :

— Κ' εγώ, κύριε, σας ευχαριστῶ και σας άγαπῶ!

Οι άφελείς αυτοί λόγοι συνεκίνησαν βαθύτατα τόν τραχύν εκείνον άνθρωπον, ή όποίος υπό τὸ βάνασσον έξωτερικόν έκρυπτε, φαίνεται μεγάλην ευαισθησίαν. Έσώκωσε τόν μικρόν Βασιλέα μέ τὰς βρωμαλέας χείρας του, και δίδων νά έννοήσουν μέ μίαν λέξιν ότι έμάνγευσε μέ ποίον

είχε νά κάμῃ, άνέκραξε : — Μεγαλειότατε! τὸ μπαμπά σου τόν έλέγαμε Μεγάλο Βοημό' ειμαι έτοιμος και τὸ πετσι μου νά δώσω γιά σενα!

Ο Καμάνιος έμελλε νάποδείξῃ μετ' όλίγον ότι αυτά πού ειπε δέν ήσαν μάταια λόγια...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΤΟ ΘΗΡΙΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Μετὰ τὸ γεύμα, ή Κορμάς παρεκάλεσε τόν Καμάνιον νά καθήσῃ και αυτός εις τὸ τραπέζι, δια νά συζητήσουν και οι τρεις περι τού πρακτέου.

Βεβαίως δέν ευρίσκοντο άκόμη εκτός κινδύνου. Χάρις εις τὸ στρατήγημα του Τιάρκου, άπελάμβανον τώρα μιάς στιγμής ήσυχίαν, οι ούσσάρου όμως του Νάιπεργ θα ειχον φθάσῃ ήδη τήν άμαξαν, θα ειχον ιδῆ τὸ λάθος των και θα επέστρεφον. Οι φυγάδες ειχον νά διασχίσουν όλόκληρον τήν Αυστριαν πριν νά φθάσουν εις τήν Έλβετιαν, εις τήν Ιταλιαν ή εις τήν Γαλλιαν, τας τρεις χώρας όπου ή Βασιλεύς της Ρώμης επεριμένετο.

Εν πάσῃ περιπτώσει, τὰ σύνορα θα εφυλάσσοντο, οι δε άπεσταλμένοι του Μέττερνιχ, πολυαριθμότεροι ήμέρα τῆ ήμέρα, θα περιέτρεχον όλα τὰ μέρη καταζητούντες τόν μικρόν Βασιλέα.

Νάναπτύξουν μεγάλην ταχύτητα και νά φύγουν πρὸ τούτων διωκτῶν, δέν θα ήτο πλέον δυνατόν. Προτιμώτερον νά εκρύπτοντο δι' όλίγον καιρόν μετρημισμένοι εις κανέν χωρίον της Στυρίας ή των τυρολικῶν Αλπεων και εκειθεν νά επροχώρουν βραδέως άλλ' άσφαλώς πρὸς τήν Γαλλιαν.

Η γνώμη αυτή ερρίφη υπό του Τιάρκου' ή συνταγματάρχης όμως, ανησυχῶν περι της τύχης της συζύγου και του μικρού υιού του, ήτο μάλλον της ιδέας νά εξακολουθήσουν τόν δρόμον των και νά φθάσουν όσω τὸ δυνατόν ταχύτερον εις κανέν μέρος, όπου θα ήμπορούσαν νά παραδώσουν τόν Βασιλέα της Ρώμης εις χείρας πιστῶν φίλων του Ναπολέοντος.

Τότε ή Καμάνιος έζήτησε τόν λόγον. — Κύριοι, τούς ειπε, σας έδωσα τὸ λόγο μου νά σας βοηθῶ. Ίδου λοιπόν τί σας προτείνω. Όταν με άπαντήσατε, εγώ επήγαινα στη Βιέννη μέ όλο μου τὸ θηριοτροφείο.

— Πῶς; εἰχεις και θηριοτροφεία; ήρώτησεν ή Τιάρκος.

— Ναι, φίλε Τιάρκο, άπεκρίθη ή Ατσιγγάνος μέ ύπερφάνειαν' εκληρονόμησα ένα γέρο ξάδελφό μου, πού ειχε φέρῃ από τήν Αφρικῆ πολυ ώραία ζῷα' άγρόρασα κ' εγώ μερικά μέ τες οικονομίες μου... τελοςπάντων, νά μή σας τὰ

πολυλογῶ, εἶχω τώρα τρεις τίγρεις, ένα λεοντάρι άρσενικό, ένα θηλυκό, έξη λεοπάρδαλες, δύο θαινες και ένα θαυμασίον έλέφαντα, τόν Τόμπυ.

— Μπράβο! εσύ, βλέπω, επροοδεύσες! ειπε μέ θαυμασμόν ή πρώην γιδμαξῆς του Βασιλέως της Ρώμης' και πού εινε τὰ θηρία σου;

— Απέξω από τὸ χωριό Πούκενδορφ, δυό μίλλια από 'δῶ. Αφισα εκει-περά τάρμαξια μέ τούς ανθρώπους μου και επράθηξα εγώ γιά τῆ Βιέννη. Έπρεπε, βλέπετε, νά πάω μπροστά, γιά νά ιδῶ πού θα έβαζα τὰ ζῷα μου και γιά νά πάρω άδεια νά δώσω μερικές παραστάσεις μέ δαυτά... Αλλά δέν βιάζομαι καθόλου. Μία πού ειθε κρυμμένοι στο άμαξόσπιτό

μου, γιὰτι δέν μένετε; Αντι νά πάω στη Βιέννη, τραβῶ γι' άγάπη σας κατὰ τῆ Γαλλιαν από Λίντς, Ζνάιμ, Όλμους, Σάλτσμπουργ. Δίνω 'ς όλες αυτές τες πολιτείες παραστάσεις, και επειδή παντού γνωρίζουν τὸ θηριοτροφείον του Καμάνιου, κανείς βέβαια δέν θα ύποπτευθῆ νά έλθῃ νά φάξῃ στ' άμάξια μου γιά σας. Έτσι εινε πολυ καλλίτερα, παρά νά γυρίζετε στους δρόμους μονάχοι, χωρίς πασσαπόρτι, χωρίς άδεια, στη διακροισι του πρώτου χωροφύλακα πού θα σας άπαντήσῃ.

Η πρότασις του θηριοδασμαστου ήτο πολυ λογική, πολυ φρόνιμη, και οι συνωμόται έσπευσαν νά τήν δεχθούν μ' ευγνωμοσύνην. Όσον δια τόν μικρόν Βα-

σιλέα, αυτός δέν εκρατειτο πλέον από τήν χαράν του, συλλογίζόμενος ότι θα έταξείδευε μαζί μέ όλα εκείνα τὰ θηρία, τὰ όποία άπρηρίθμωσαν πρὸ όλίγου.

Η άπόφασις έγινε. Τὸ άμαξόσπιτον θα εγύριζεν άμέσως εις τὸ Πούκενδορφ πρὸς συνάντησιν του θηριοτροφείου, και εκειθεν θα εζήκούσθῃ μαζί του τὸ ταξείδιον, κατὰ τὸ δρομολόγιον, τὸ όποιον ειχε καταστρώσῃ ή Καμάνιος.

Όταν συνηθροίσθησαν όλοι εις τὸ άμαξόσπιτον, ή Τιάρκος ήρώτησε τόν θηριοδασμαστήν :

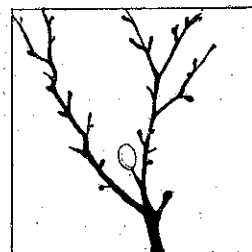
— Έχεις στήν κασέλα σου τσιγγάνικα ρούχα, Καμάνιο;

(Επιτεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Βάτος πού κάμνει αυγά

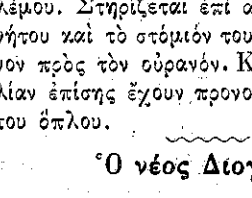
Ο κ. Μπράτλεϋ, εις τὸ Σχίφφορτ της Αγγλιας, ευρεν εις μίαν βάτον εν αυγον καρφωμένον εις εν άγκάθι! Φαίνεται ότι τὸ πουλι επρονοῦσεν άνωθεν της βάτου, και, βιαζόμενον νάπαλλαχθῆ του φορτίου του, άφισε τὸ αυγον, τὸ όποιον επεσεν επάνω εις τὸ άγκάθι.

Νέον όργανον καταστροφῆς

Η εικὼν αυτή παριστῶ τὸ νέον τηλεβόλον, τὸ όποιον επεν ο ήθη εσχατως εις τήν Γερμανίαν, δια νά βάλλῃ κατὰ τών αεροστάτων και τών αεροπλάνων εν καιρῷ πολέμου. Στηρίζεται επί άμάξης αυτοκινήτου και τὸ στόμιόν του εινε εστραμμένον πρὸς τόν ούρανόν. Και εις τήν Γαλλιαν επίσης εχουν προνοήσῃ περι τοιούτου όπλου.

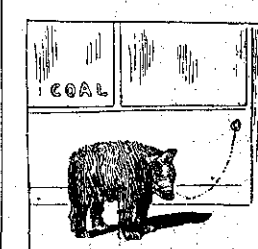
Ο νέος Διογένης

Όνομάζεται Χάυ και κατοικει εις τὰ περιχωρα του Ουέλλιγγτων, εις τήν Νέαν Ζηλανδιαν, μέσα εις ένα πελώριον βαρέλι μύτρας. Λέγει ότι περῶ θαυμασία εκει-

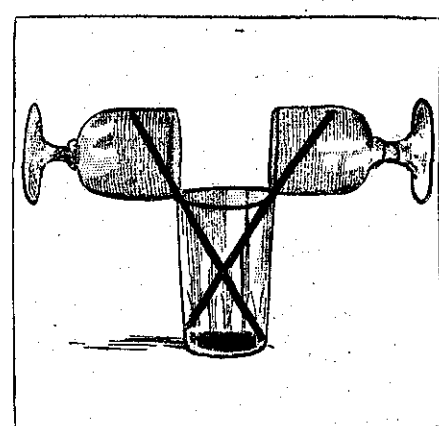
μέσα και ότι δέν θαντήλλασε τήν κατοικίαν του ούτε μέ τὸ ώραϊότερον μέγαρον του κόσμου!

Αρκτος αντί σκύλου

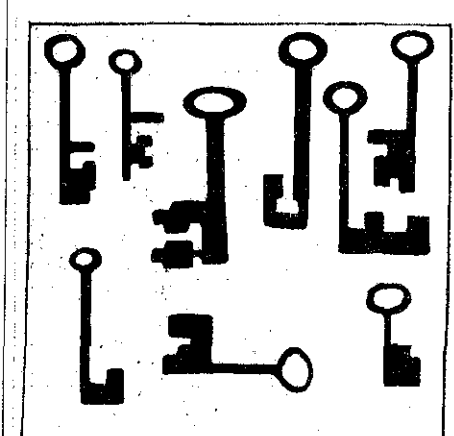
Εις τὸ Σικάγον, εν ασ έμπορος εχει εις τὸ μαγαζι του, τὸ όποιον εινε και ή κατοικία του, μίαν μαύρην αρκούδαν αντί φύλακος σκύλου. Φαίνεται ότι τὸ ζῷον αυτό εκτελει τὰ καθήκοντά του μέ ζήλον, ευφύιαν και πίστιν σκύλου αληθινου. Αλλοίμονον εις τούς κλέπτας, οι όποιοι θα εζύγαναν κατὰ κείθε!...

Παίγνιον ισορροπίας

Πάρετε τρία πατήρια, βάλετε μέσα εις τὸ ένα δυό μολυβδοκόνδυλα αρκετά μακρῶς, και τοποθετήσατε τὰ άλλα δυό ποτήρια όπως δείχνει ή εικὼν. Τὸ σύνολον θα ισορροπήσῃ.

Πρόβλημα

Αυτὰ τὰ έννεα κλειδιά πού βλέπετε, εινε τὰ κλειδιά της γαλλικῆς πόλεως Λιλλης (Lille). Πρόκειται νά τὰ τοποθετήσετε ούτω πῶς, ώστε δια τών κενών των νά σχηματισθῆ ή λέξις LILLE μέ λευκά κεφάλια γραμματα.

Δήλωσις : Κάθε συνδρομητής, άγαραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τὰς Αθηνάς, τὰς Έπαρχίας και τὸ Έξωτερικόν, ειμπορει νά στείλῃ τήν λύσιν του άνω Παίγνιου εις τὸ γραφεϊόν μας (38, όδὸς Ευριπίδου), συνοδεύων τήν άποστολήν του μέ μίαν δεκάραν ή μέ ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ όνόματα όλων τών λυτῶν θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού τὸ όποιον ήποτελεσθῆ από τὰ δεκάλεπτα, θα εγγράψωμεν και πάλιν δια κλήρου μερικους λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τόν πρώτον κληρωθόσμενον δι' εν ετος, τούς δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Έάν κληρωθῆ συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθῆ).

Λύσις του Παίγνιου του 45ου φυλλαδίου

Βύρων, Αισχύλος, Ραδάμανθυς, Καλυψώ, Θάλεια, Αρήτη, Τρίτων, Κλωθώ, Φειδίας.

18ος τόν 'Ο-δγητών του ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ, Κεφ Β

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Η ΕΛΠΙΔΑ

Βοήθηκα 'σ ένα δάσος δλομόναχη. Ήταν δάσος μαύρο και σκοτεινιασμένο. 'Ο άνεμος άγιος φυσούσε κι' έπνιγε με την βοήν του τα μουγκρίσματα των θερών. Τα δένδρα σφικταγκυαλισμένα δεν μ' άφριναν να ιδώ ούτε μια γωνιά τούρα-νου. Έτρεμα. Νόμιζα πως ήμουν χα- μένη.

Έξαφνα άνοιγουν τα δένδρα. Ένα φως γλυκό χύνεται μέσ' 'ς τό σκοτάδι και βλέπω έμπρός μου μια κόρη ώραία, έναν άγγελο. Τα δένδρα μαλλιά της ήταν χυ- μένα στους ώμους της και τα μάτια της τα γαλάνα είχαν μιά έκφρασι ούράνια. Γονάτισα μπροστά της.

«Ποιά είσαι, κόρη ώραία,» με φωνή δειλή την όόησα. «— Έλπίδα με λένε,» μου είπε, και ή φωνή της γλυκειά σαν μελωδία άντήχησε γύρω. «Έλα μαζί μου, έλα να φύγωμε άπ' τό σκοτάδι, θά βρής κοντά μου την εύτυχία.»

Με πήρε άπ' τό χέρι. Αισθάνθηκα πως έφευγα άπ' τόν κόσμο, άνέβαινα ψηλά! Ήταν γαλάσιος εκεί πάνω ο ού- ρανός και φώς άτέλειωτο. Άγγελοι γύρω μου πετούσαν και μια άρμονία ούράνια σκόρπιζε τό τραγούδι τους.

Κι' όλο άνέβαινα, άνέβαινα πιασμένη άπό τό χέρι της Έλπίδας... Τί χαρούμενη που ήμουν κοντά της! Είχα ξεχάσει όλον τόν φόβον μου στο μαύρο δάσος.

Έκει πέρα, ψηλά, έβλεπα τόν τόπο τόν εύτυχισμένο. Μά έξαφνα μ' άφρινε ή άπιστη και φεύγει, χάνεται μακριά μαζί με τάλλα άγγελούδια.

Ζαλισθηκα κ' έκλεισα τα μάτια μου. 'Όταν άνοιξα ήμουν πάλι στο μαύρο δάσος, τό σκοτεινό. Η ψευτέρα ή Έλπίδα μ' έγέλασε και μ' άφησε.

Κρητικοπούλα

ΤΟ ΞΥΠΝΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

'Ο ούρανός άρχισε ν' άσπρίξει και να τό γλυκοχάραμα της αύγης. Στην πε- διαδά οί κορδαλαί άνεβαίνουν τραγου- δώντας έμπρός στον ήλιο. Στις περιστο- φωλές, τό [περιστερία γλυκομιλούν με μια φωνή ζεστή και βαθειά. Ένας πε- τεινός άφρησε την καθίστρα του, τίναξε τά φτερά του και στέκοντας άψηλομένος στα πσινα του δάκτυλα, άφρινε ένα πε- ρήφανο κικιοίκιο, στο όποϊον άλλοι εί- κοσι πετεινοί της γειτονιάς άποκρίθηκαν ό ένας ύστερα από τόν άλλο. Στο γύρο τους ή όρνιθες κατεβαίνουν με όφος σο- βαρό και με τό στερεότυπο κούνημα του κεφαλιού' άπ' τόν φεγγίτη της χροαπο- θήκης, μια γάτα με την πονηρή μύτη της εξετάζει και καρτερεί με μισοκλει- μένο μάτι τό ξύπνημα τών πουλιών.

Στήν παλιά κοντόχονδρη εκκλησία, της οποίας ή τρεις μεγάλες φλαμουριές σκιάζουν τόν θολοτό νάρθηκα, ή καμ- τάνια κτυπή με μια φωνή άργη και κα- θάργια, έννεά κτυπήματα καλοξεχωρι- σμένα, ύστερα ένα σωρό κωδονοχρου- σίες λυγρές. Άκούω τα βελάσματα που πνίγονται και τα ποδοκτυπήματα της όπλης στον στάβλο' ένας άλωνιστής άρ- χισε να άλωνίζει στο βάθος της σιταπο- θήκης και ό βοσικός τυλιγμένος στην κάπα του, κατεβαίνει στο δρόμο φυσώντας τη φλογέρα του, και άπό κάθε θύρα άμαξά- δες, γιδοπρόβατα, άγελάδες και μισχάρ- για προβάλουν με θόρυβο. Νά τό ζύ- πνημα και ή ζωή.

(Μετάφρασις) Φλογέρα του Βασιληά

ΤΡΕΧΑ ΒΑΡΚΟΥΛΑ...

Τρέχα, βαρκούλα πεταχτή... πιδ γρήγορα να φθάσω 'κει πέρα 'στο έρημο νησί, άπόστασα εις τό κουπί, (λάμνω, όλο λάμνω άπ' τό πρωί) πάμε να ζαποσιάσω!

Τρέχα, βαρκούλα, χαρωπά και πίσω μη γυρίσεις. Πίσω είνε ο κόσμος, ή ψευτιά, έμπρός ή άγάπη, ή εμποριά. Τρέχα, βαρκούλα! Στη χαρά με πής τώρα! Μη άργήσης!

Τρέχα, βαρκούλα! Είνε εκεί τό μαγικό παλάτι, που μια φορά κι' ένα καιρό νεράιδες σήνανε χορό, κι' έσέρναν τόν περαστικό κι' έμάγεβαν τό ναύτη.

Τρέχα, βαρκούλα! Άκόμη εκεί είνε ή νεράιδες! — Ήρεις; θά μάς μαζέψουνε και μάς, θά μάς σκλαδώση της χαράς ή εμποριά, και — τί καλά! πίσω δεν θά με φέρης!

Τρέχα, βαρκούλα! Έφθάσαμε! στάσου να χαιρετήσω τού κόσμου τούς παραδαρμούς, δάκρυα και πόνους και καύμούς! Έδώ 'στο έλεύθερο νησί ελεύθερα θά ζήσω!

Αφροάρινο

Η ΖΩΟΦΙΛΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Η ζωοφιλία δεν είνε τί καινόν. Ζωό- φιλοι είπαο τινες και άλλοι ήσαν οί άρ- χαιοί. Έλληνες, ως μαρτυρεί ο Πλού- ταχος. 'Ότε, λέγει, οί Άθηναίοι όφο- δόμουν τόν Έκατόμπεδον, άπέλυσαν έλευ-

θερας [δας ήμίονους εδρον άσθενείς ή υπεργήρους, μία δέ εξ αυτών, ή όποία καίτοι άπολυθείσα έξηκολούθει να παρα- τρέχη και οίονει να έγκαρδιώνη τους έργαζόμενους, έψήφισαν να τρέφεται δη- μοσία μέχρι τελευτής.

Εις δέ τούς ήππους του Κίμωνος δι- δν τρεις ένίκησεν εις Όλυμπιον, άνήγει- ραν μνημειον μεγαλοπρεπές παρά τόν τά- φον του κυρίου των.

Τόν δε κύνα όστις παρηκολούθησε τόν κύριόν του Ξάνθιππον εις Σαλαμίνα κολυμβών παρά την τριήριν, μετά πομπής έκήδευσαν εις άκραν τινά, Κυνός σήμα όνομασθείσαν.

'Ο ίδιος Πλούταχος λέγει, ότι κατ' ούδένα τρόπον δεν θά έπώλει άντι όλι- γων κερματιών γρηόσαντα εργάτην βουή, άχρηστον τώσον εις τούς άγοράζοντας όσον και εις τούς πωλούντας. Διότι δεν πρέπει έμφυχα όντα να μεταχειρίζομεθα τοιουτοτρόπως ούδέ να άποκριπτομεν ως ύποδήματα παλαιωθέντα.

Χιαβάθας

ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ ΣΤΟ ΣΧΟΛΑΚΙ

Με την πλάκα Με' στή σάκκα Τό μικράκι Τό παιδάκι Τρέχει τρέχει Στο σχολείο.

Τό βιβλίο Στο θρανίο Πάνω βάζει Και διαβάζει: Βά, βέ, βή, βι, Βό, βύ, βώ.

Εις τά χεϊλη Τό κοντύλι, 'Ολπ γράφει. Και 'ξεγράφει Μή καρμάρι, Με θυμό.

Αθανάσιος Διάκος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η Γλυκεία Έλπις τό πρωί παρεπονείτο ότι δεν κατώρθωσε να κοιμηθῆ καλά, διότι είχε σβυσθῆ τό φως τού νυκτερινού λύχνου.

— Μά καλά, δεν έβλεπας να κοιμηθῆς στα σκοτεινά; ! της λέγει ή Έλαφος της Αιγύπτου.

Εστάλη υπό του Γερδίου Δεμοδ

Εις τό μάθημα τών Γαλλικών. — Πώς κάμνει ο παρατατικός τού ανοιρ; 'Ο έρωτικός δεν άπαντά. Ένας συμμα- θητής του άποπίσω του ψιθυρίζει: — J'avais!.. J'avais, μπρε!... Και ό άλλος θυμωμένος: — Δάσκαλε! αυτός με λέει ζαρό και μωρό!

Εστάλη υπό Ένός Σμυρναίω

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1910, ή Διάπλασις τών Παιδών εισέρχεται εις τό 33ον αύτης έτος. — Οί συνδρο- μηταί μας, τών όποϊων ή συνδρομή έληξεν ήδη, ή λήγει μετ' όλιγον, πα- ρακαλοϋνται.

Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ των έγκαιρώς, και ει δυνατόν άπό τούδε, προς άποφυγήν της μεγάλης συσσωρεύσεως έγγραφών κατά τό τέ- λος τού έτους.

Οί έγγραφόμενοι ή άνανεούντες την συνδρομήν των, έτησίαν ή έξά- μηνον, άπό σήμερα μέχρι της 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θά λάβουν μέρος εις την

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τού προσεχούς Δεκεμβρίου, καθ' ήν ό κληρωθόμενος, ες μόνος, θά κερδίση

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ της Έθνικής Τραπεζής της Ελλά- δος, αξίας δραχμών 100, μ' έπιπύδα κέρδους 50,000.

Εις τό διάστημα τού έτους θά γί- νουν ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ Κληρώ- σεις Δώρων ποικίλων αξίας 1600 εν όλω δραχμών, κατά τούς όρους της δημοσιευθέντας εις τό 46ον φύλλον, σελ. 379.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 38, όδός Εγυπτιδών την 19ην Οκτωβρίου 1910

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1911

Εις την «Πρόσκλησιν» τού προηγούμενου φύλλου, σάς είπα ότι εις τό σημερινόν θά έ- δημοσιέω τόν κατάλογον τών Δώρων τού 1911. Ήπειδή όμως εις την άλλην σελίδα δημοσιέω την Τετάρτην Κληρωσιν τών Δώ- ρων τού τρ. έτους, ό κατάλογος αυτός είνε περιττός. Διότι τά Δώρα μέγουν τά ίδια. Εις έκαστην δηλαδή από τās τέσσαρας Κληρώσεις τού 1911 (έκτός της Έξαιρετικής, κατά την όποιαν εις μόνος θά κερδίση την Μετοχήν), θά κερδίζουν επίσης 50 αριθμοί όμοια Δώρα με αυτά, τά όποια βλέπετε και εις την σημε- ρινήν Κληρωσιν.

Χαίρω πολύ, Κερκυραϊκή Αθήα, που σου πέρασαν τά δόντια. Πολλούς χαιρετισμούς εις την νεάν μας φίλην Ουρανίαν. Περίεργον ό- μως να μην έννοήσης άκόμη τό τιμολόγιον τών Μικρών άγγελιών! Τά λέγω τόσο άπλά και καθαρά! Μήπως μετριοφρονείς;

Μελάχρω, είδοποίησά με όταν θά γίνη αύτή ή παράστασις, και εάν δεν εύκαιρήσω να έλθω εγώ, σάς στέλνω κανένα συνεργάτην μου διά να γράψη. Φαντάζομαι τί θά γίνεται ετῆς πρόδας, άφού μαζεύεσθε δεκακοντό διαβολάκια!..

Τό γράμμα σου, Αμάραντο Λουλοδιδι, είχε όλη τη δροσιά τών ωραίων έξοχών που μου περιγράφεις. Θαυμάσια, βλέπω, έπέρασες τό καλοκαίρι σου' εργασία τώρα, για να πάρης πάλι τόν ήλιο βαθμό.

Κάποιος φίλος μου, από την όδόν Στρησι- χόρου, που μου έστειλε μίαν δρχημήν διά τό ψευδώνυμον O b e r o n, παρακαλείται να μου γράψη καθαρά τόνομα τού δια να ιδώ ποιός είνε. Όσον διά τό ψευδώνυμον, θά τό γρά- φουμε μ' ελληνικά γράμματα: Όμπερόν.

Περίεργον πρόβλημα! Δυό φίλοι μου, σά να ήταν συνηνομημένοι, μου γράφουν σήμερα ότι σγαίνονται τά μαθηματικά. «Άχ αύτή ή τριγωνομετρία! ο Αίγιερος από δω. «Άχ

τί μάς έκαρπεν ο Βούλειδης! ο Δωδωναίος άπ' εκεί. Άλλά γιατί, γιατί; Υπάρχει, παι- διά μου, ωραιότερον, ύψηλότερον, ευγενέστε- ρον πράγμα από τά μαθηματικά; Και θετι- κώτερον, και άληθινώτερον, και τερπινώτερον; Μην τά παίρνετε έτσι, μελετάτε τα με άγάπη, χαρίζετε τους όλη σας την προσοχή, και να ιδήτε τί τέφρεις σάς έπιφυλάττουν.

Όρατον τό πρόβλημα σου, Ιωάννη Γ. Πορτ. και κάποτε θά τό δημοσιέσω. Ένας φίλος σου μου γράφει σήμερα ότι πεφασίσατε να κάμτε Σύλλογον. Νά τώρα που είνετα δύο. Ξεούρετε πόσοι μπορείτε να γίνετε; Έκα- τόσι Κ' εκεί που σου έλεγα ότι δεν έχω κα- νένα συνδρομητήν εις την πόλιν σας, να κάμω τούς περισσοτέρους.

Τό Άστρον Έσπερινόν, ό παλαιός μου φί- λος, είνε Άγγλος ίερέυς. Διά να ιδήτε δε πόσον καλά ζούρει την γλωσσάν μας, σάς άν- τιγράφω εδώ την τελευταίαν επιστολήν του: «Άξιότιμε Κύριε, Σάς στέλλω έσωκλειστίως όκτώ shillings και δέκα pence, την συνδρο- μήν μου εις την Διάπλασιν, συμπεριλαμβανο- μένου τού άντιτίμου τού ψευδώνυμου μου α' Α- στρον Έσπερινόν διά τό έτος 1911. Με τούς θερμούς χαιρετισμούς μου, διατελώ όλους ύμ- τερος.» Βλέπετε; Ένα μόνον λάθος τόνου: έσωκλειστίως άντι έσωκλειστίως. Δεν είνε θαύμα ένας ξένος, που δεν ζῆ καν εις την Έλλάδα, να ζούρη τόσον τελείως την δυσκολωτάτην μας Έλληνικήν;

Θριαμβεύον Μεγαλοϊδέατα, σου έγκρίνω σήμερα διά την Σ.Σ.Σ. την περιγραφην της Βύξεινουπόλεως και της Άγγιάλου. Είνε τό- σον ώραία, τόσο πρωτότυπος, που δεν μου έ- καμε καρδιά να σου την άπορίψω. Άλλά πώς να την δημοσιέσω που θά έπιανε μιάμια στή- λη; Πάλιν, ένα τόσο εύμορφον κομμάτι... Κ' εγώ δεν ζούρω τί να κάμω.

'Ο Άσπρος Άράρης, ξένος εις τό γένον του σρολεϊον, δεν εγνωρίζει κανένα... Άλλ' ή αδελφή του του έστειλεν τά φυλλάδια μου, και μόλις τόν είδαν οί συμμαθηταί του, που ήσαν και φίλοι μου, με Διαπλάσεις στο χέρι, άμέσως τόν έπλησίασαν, τού ώμίλησαν και τόν έκαμαν φίλον. Τώρα γνωρίζει ένα σωρό και μου γράφει κατενθουσιασμένος: «Είνε άκριβός; αύτό που άφηγείτο τό Κεντρί. Σάν Μασσώνοι, άγαπητή μου Διάπλασις!..»

Όραίος επιστολάς μου έστειλαν αύτην την εβδομάδα και οί εξής: Αναγεννηθείσα Έλ- λάς, Ροδοδάκτυλος Ήώς, Ηλιοβασιλευμα, και Ροδοπαία Έλληνοπούλα (που είχε να μου γράψη έπτά μήνας!)

Μετά βαρυτάτης μου λύπης έπληροφροήθη τον θάνατον της έν Κερκυρα άγαπητής μου φίλης Βυγινίας Γ. Μαυρία, της γνωστής εις τόν κύκλον μας υπό τό ψευδώνυμον Δούλη Ήπειρος. Θερμότατα συλλυπητήρια προς τόν αδελφόν της και φιλιτάτον μου Βασιλείον.

Εύχαριστώ θερμούς τούς Ιωαννίτας φίλους μου, οί όποιοι ίδρυσαν τόν Σύλλογον «Φώς», περι ού σάς πληροφορεί ή σχετική Μικρά Άγ- γελία. Δεν άμφίβαλλω ότι θά τόν άναδείξουν μεταξύ τών πρώτων!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έγερνόνται: «Αναμνήσεις έκδρομής» τού Δωδωναίου.— «Στην Ξεσητεία» τού Α- φροάριου.— «Ευξείνουπόλις» Άγγιάλος τού Θριαμβεύοντος Μεγαλοϊδέατου.— «Τό ρυάκι» τού Αίγιερον.— «Ανέκδοτα» της Γλυκείας Έλπίδος.— Παίγνια, Παιδικά Ηνεύματα και Προβλήματα διαφόρων.

Απορρίπτονται: «Γιατί», «Στ' Άκρο- γιάλι» κτλ. (Άτεχνος ή στιχογραφία γυμνάσου άκόμη και θά έπιτύχης, διότι έχεις αίσθημα). — «Μήτηρ». «Πρωία- Έσπέρα» (κοινά). — «'Ο έχλινος και τό κάστανον» (ήθελε άκόμη λίγο δούλεμα). — «'Ο Παπαγάλος» (γνωστόν). —

«'Η εύτυχία και ή χαρά» (τό δεύτερον τε- τράστιχον έλαττωματικόν). — «'Η σημαία τού Συντάγματος» (γνωστόν.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Χλωμό Δειλιό, κ. (+!;) Δικηγόρος της Νεολαίας, κ. (Κ. Γ.) Αργυρότοξος Απώλλων, κ. (Σ. Γ.) Άηδόν τού Πηλίου, κ. (Α. Ψ.) Βουρκομένη Θά- λασσα, κ. (Μ. Ζ.) Βροτολογός Άσπης, κ. (Α. Μ.) Γλαυκόπις Αθήνα, κ. Κόρη τού Βουνοϋ, κ. (Μ. Ε.) Μικρά Μάγισσα, κ. (Ε. Σ) Παγωμένη Θάλασσα, κ. Εύτυχής Παρελθόν, κ. (Ι. Κ.) Έκρηβόλος Απώλλων, κ. (Μ. Ζ.) Γαληνιαία Θάλασσα, κ. (Ι. Κ.) Διανγής Ρυά- μων, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' άντα- λάξουν: ή Άκροναυαλα (0) με Φαιδρόν Αδάμαντα, Ροδοδάκτυλον Ήώ, Βελλοφόρον Άργεϊον, Ίδιότροπον Ξανθούλαν, Έξόρο- στον Ατίθδια, Ρεζεντά.— ή Ροδοπαία Έλ- ληνοπούλα (0) με Φαιδρόν Αδάμαντα, Μι- κρούλαν Πατριάν, Ίδιότροπον Ξανθούλαν, Άκροναυαλλαν, Φάουστ.— ή Ραγισμένη Καρ- διά (0) με Άπελιον Έλπίδα, Αύτοκράτειραν τών Βαλκανίων, Ονειρομένη Πατρίδα, Α- φροάριον.— ή Ριγολέτιος, (0) με Έλαφον της Αιγύπτου, Εδξωγάκι, Μελάχρω.

Η Διάπλασις άσπάξεται τούς φίλους της: Αθ. Κ. Διολ. (χαίρω πολύ διά την εύδοκίμωσιν τού σχολείου σας διά την βραδυ- τητα πταει ό διανομέυς της συνοικίας σας, διότι τά φύλλα τών Αθηνών παραδίδονται πάντοτε εις τό ταχυδρομειον την Παρασκευήν τό βράδυ) Δεινοπαθουμένην Έλλάδα (τί πήγε να πάθη ο καυμένος ο Ανίβας!.. όσα ψευ- δώνυμα και άν έχη κανείς, έν μόνον ψηφοδέλ- τιον θά λάθη' έτσι δεν είνε τό σωστόν; Κυ- θηραϊκήν Αίγην (βραβείον έστειλα' αί πρώται άποτυχίαι δεν πρέπει να σέ άποβαρρύνουν) Δούρονον Έπαον (τόρα που έπέστρεψες από την έξοχήν και που είσαι καλλίτερα εις την ύγειαν σου, γράφε μου συχνότερα) Χρηστ. Γ. Έλαφ. (ιδε τί γράφω παραπάνω προς τόν φίλον σου' έμπρός, εργασία!) Ποθητήν Κοινωτατινού- πολιν (διά τό ψευδώνυμα, όχι' διά τό άλλο, νομίζω να!) Σημαιοφόρον Έλληνα (τόρα πάλιν θά τά λαμβάνης τακτικά καθ' εβδομάδα) Ονειρομένη Πατρίδα (έχει καλώς;) Κύμα τού Πόντου (μά δεν έπρότεινα εγώ αυτόν τό Δια- γωνισμόν' πρέπει να στείλεις στού Κάτρον) Μακεδόνα (έστειλα' βεβαίως, έπιτρέπεται να πληρώνη κατά τριμηνίαν) Δικηγόρος της Νεο- λαίας, κτλ. κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαβα μετά την 19 Οκτωβρίου, άπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεσπαί: έξ Αθηνών και Πει- αιώς μέχρι της 9 Νοεμβρίου εν τών Έπαγ- γωίων μέχρι της 16 Νοεμβρίου εν τού Έξω- τερικού μέχρι της 4 Δεκεμβρίου.

495. Δεξιόγυφος Είς υίός τού Ίακώδ Μ' έβουμ' άνθη άν ένωθη, Κράτος εύρωπαϊκόν Αίφνης θά φανερωθῆ. Εστάλη υπό Έλένης Χ. Νικολστοπούλου

496. Μεταγραμματισμός Βγάω κάππα, βάζω θήτα Ψ ένα δλομαυρο πουλί, Και τό φέρνω εις τό στήθος Μ' άπορία μου πολλή. Εστάλη υπό της Μελλοσύνης Νικητείας Έλλιάδος

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθώς παρασχόν εις την χάραν ήμιν ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εσωτ.ρικου: Εξωτ.ρικου:

Ετησία... 8,- Ετησία φρ. χρ. 10,-

Εξάμηνος... 4,50 Εξάμηνος... 5,50

Τριμηνιος... 2,50 Τριμηνιος... 3,-

Αι συνδρομαι άρχονται την 1ην εκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Εσωτ.ρικου λεπ. 20. Εξωτ.ρικου φρ. χρ. 0,20

Φόλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδός Εβριπίδων άρ. 38, παρά τώ Βαρθάκιον

Περίοδος Β'—Τόμος 17ος

Εν Αθήναις, 30 Οκτωβρίου 1910

Ετος 32ον.—Αριθ. 48

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων:—Ο Ανοίγανος Καμάνιος, ο θηριοδαμαστής, κρύπτει εις τώ άμαξόσπιτον του τόν Λουδοβικον Κορμάν και τόν Τιάρκον, οι όποιοι έχουν άρπάξην από τās χείρας των Αύστριακών τόν μικρόν Βασιλέα της Ρώμης. Σκοπεύουν να εξακολογήσουν τώ καζιδιον των μέχρι Γαλλίας με τώ άμαξόσπιτον του Καμάνιου, παραλαμβάνοντες και τώ θηριοτρόφιόν του, και ελπίζον να διαφύγουν υπό τούς Αύστριακούς διώκτας των.

Ο Τιάρκος έρωτά τόν Καμάνιον αν εχη μαζί του άτουγνάμικα ρούχα. —Βεβαίωτατα, απεκρίθη ο ύποχρεωτικός θηριοδαμαστής, και ανοίξας έν κιβώτιον κρυμμένον υπό τήν τράπεζαν, επέδειξεν ολόκληρον συλλογήν.

Ο πρώην γιδαμαξάς του Βασιλέως της Ρώμης ενύτταξε συγκινημένος τās γραφικά εκείνα ράκη, τās όποια τώ ύπενθύμιζαν τήν παιδικήν του ήλικίαν, και εύχαριστώσ αντήλλαξε τήν στολήν του αυτοκρατορικού θεράποντος με τήν κδικήν βλούζαν και τήν δερματινήν ζώνην των ύπηρετών του θηριοτροφείου.

Ο συνταγματάρχης Κορμάς έμμηθη τώ παραδειγμα του και κατόπιν ήθέλησαν να μετεμφέσσουν όμοίως και τόν Βασιλέα της Ρώμης.

Τούτο ήτο δυσκολώτερον, διότι ή ήματιοθήκη του Καμάνιου δεν περιείχε και ένδύματα παιδικά. Έν τούτοις ο Τιάρκος κατώρθωσε να ανακαλύψη έν μικροσκοπικόν παντολόνάκι από δέρμα τώ όποιον ίσως άλλοτε άνήκεν εις αυτόν. Σανδάλια με σχοινία αντικατέστησαν τώ κομψά σκαρπινάκια του Βασιλέως της Ρώμης: τās ξανθάς του

μαλλάκια εκάλυψαν με σκουφακι πλεκτόν, τώ όποιον είχε φούνταν πολύχρωμον, και τέλος έσχισαν όλίγον τώ λεπτόν ύποκαμισάκι του και απέσπασαν τήν τραχηλίαν. Ούτως ένδεδυμένος, ο υίος του Ναπολέοντος ήμπορούσε, χωρίς κίνδυνον άναγνωρίσεως, να εξέρχεται κατά τώ ταξιδιον εις τόν εξώστην, τόν όποιον έσχημάτιζε τώ όπισθεν μέρος του άμαξόσπιτου.

Έφαινετο δια τούτο πολύ εύχαριστήμενος κ' έγελούσε με τήν καρδιαν του ο δυστυχής μικρός βασιλόπαις, ο όποιος

επροτιμούσε τώ ξύλινον αυτό σπιτάκι «του περπατούσε», από τώ σκυβαρόν παλάτι του Σαϊμπρύν...

Τα θηρία του Καμάνιου Η γαρά του δεν είχε πλέον όρια, όταν έφθασαν εις τάρμαξια του θηριοτροφείου. Ο Καμάνιος διέταξε τούς ύπηρέτας να σηκώσουν τās ξύλινα σκεπάσματα των κλωθών και παρουσίασε τās θηρία του όπως τώ έκαμνεν εις τās παραστάσεις.

Κατ' άρχάς τούς έδειξε τόν Νέμεον, τόν μεγάλον άφρικανικόν του λέοντα, ο όποιος, παρά τήν άγρίαν του όψιν, τήν πελωρίαν κεφαλήν του και τās φοβράς του πηδήματα, ήτο άγαθός και ήμερος ως σκύλος κατοικίδιος. Ο θηριοδαμαστής έχωνε τώ κεφάλι του μέσα εις τώ στόμα του, τόν έκαβαλλέκευ και τώ έτραβούσε τήν ουράν, τής όποιας έν μικρόν κτύπημα θά έφθανε δια να τόν φωνεύση.

Η λείαινα ήτο επίσης εξημερωμένη, αλλά πλέον έπιφυλακτική, όλιγώτερον διαχυτική. Όταν ο Καμάνιος ειςήλθεν εις τόν κλωθόν της, εκείνη άνεσθήκωσε τώ χείλός της, απεκάλυψε τούς τεραστίους της δόντας και τόν ήτένισε με τās πράσινα μάτια της χωρίς να κινηθή διόλου.

Πριν ειςέλθη εις τόν άλλον κλωθόν, όπου έφυλάσσοντο τίγρεις και λεοπαρδάλεις, ο Καμάνιος ώπλισθη με μίαν σιδηράν άιχμηράν ράβδον.

—Είπε μία τίγρις, είπε, πού την έχω λίγον καιρό: είνε φοβερή!

Πραγματικώς τώ θαυμάσιον θηριον, όταν είδε τόν δαμαστήν, εξέδήλωσε θυμόν. Έπηρεδούσεν από τώ έν άκρον του κλωθού ως τώ άλλο, και έκτυπούσε με

«Σταθήτε!... μήν προδοθήσετε!...»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ ΤΟΥ 44ου ΚΑΙ 45ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδε τās λύσεις εις τās σελίδας 377 και 385]

ΑΘΗΝΩΝ. Άρμ. Γ. Μαραγκάκης (43), Ί. Π. Στεφανήσης, Ν. Προσετόπουλος, Άλ. Β. Σπυράκης, Μαρία Γ. Βλαδιμήρου, Ήλ. Σ. Κανίλλης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ίουλία Α. Παναγοπούλου. ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ: Αργιολούλου. ΚΑΛΑΜΩΝ: Έλενη Μοσχίδου, Φαίδρα Η. Μοσχίδου.

ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ: Σμαράγδα Σ. Ρεγκούκου. ΜΕΘΟΔΕΩΣ: Κ. Β. Ζάρκας, Ίω. Γ. Παρτούλης.

ΠΑΝΙΤΣΗΣ: Άπ. Κωστολόκος. ΠΑΤΡΩΝ: Άσπρά Ν. Μανωλίδου. ΣΠΑΡΤΗΣ: Ά. Γ. Βαλασάκης.

ΧΥΡΟΥ: Σ. Αμοιραδάκης. ΥΔΡΑΣ: Άνδρ. Ν. Βασιλιάδης, Κορμάς Βαρθής.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνσ. Στουμαϊδάς (45-46). Κλασιμην Η. Παπασηυρίδου, Παν. Α. Γούσιος, Εύρωμονόσσα Φίλη, Έλένη Ί. Παπαδοπούλου (43), Ουδ. Α. Ουζούρης (43).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Καλλιόπη Α. Ζην, Μυραίνη Η. Αλεπουδή, Νικ. Γ. Σπανιανάκης. ΚΑΙΡΟΥ: Μεν. Η. Ρούλης (43).

ΠΟΡΤ-ΣΑΪΓ'Α: Γαλιάννα Παρασκευά, Γεωρ. Ί. Διαμαντάκης (43), Κερκυραϊκή Άδρα (43), Γεννημόνιος Έλληνας (43), Δισκοπαι Σχοδρου (43), Ίουλία Ί. Νέγη (43), Έδδοκία Μ. Ζαχαριάδην (43), Άγγελία Νέγη (43), Έλένη Φιλιππάκη (43), Ουρανία Χανθού (43), Υάδιος Δεσφός (43 και 44).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών έθρόνων άδην την λύσην κα όνόματα έπίσησαν εις τήν Κληρωτίδα και έκληρωθήσαν ο έν Ύδρα ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΒΑΤΙΚΙΩΤΗΣ και ο έν Μεσολογγίω ΚΩΝΣΤ. Β. ΖΑΓΚΑΣ, οι όποιοι ίνεγράφησαν δια μίαν τριμηνίαν έκαστος. Ίκευόζουν λεπτά 40 δια τόν προσεχί Διαγωνισμόν.

Ένεκεν άσθενείας παύω άνταλλαγήν δελταρίων. Ευχαριστώ θερμώς πάντας τούς άποστείλαντάς μοι.—Ροδόδαυλος. Ήώς.

Άγαπητή Έλαφος της Αιγύπτου, βλέπω ότι εύρίσκεισθε εις έμπολέμον κατάστασιν με τόν Γόρδιον Δεσμόν. Άν πρόκειται για κανένα κόλ, αναλαμβάνω να σάς συμβιβάσω.—Κερκυραϊκή Άδρα. (Γ. 211)

Άσπρο όλοι στό γνήσιον παιδί της πατρίδος μας τώ Εδξωνάκι.—Σοφθή Μουσιμέ, Μελαχρονό Έλληνόπουλο, Κυρία δέν Με Μέλαι, Έλληνίς, Πτωχική Καλύβη, Ναυσικά, Έλαίς. (Γ. 212)

Μετατιθέμενος έξ Άθηνών εις τώ έν Σύρω Άγγλικόν Τηλεγραφείον, άποχαιρειτώ φίλους Διαπλάσσις, έπιθυμών να γνωρίσω και τούς έκει: Ριγολέττος, (Ίάκωβος) Ν. Καφεζέζης.

Μελάχρα μου άγαπημένη, γίλις όλόθερμες εύχές ηπικουέτο καυμώμένες, στής στελλω για τή γιορτή σου με πολλά φιλά.—ή Ρεξεντά σου. (Γ. 214)

Έλαφε της Αιγύπτου, σε συμβουλεύω να μετράς τās λόγια σου πρό της Μεγαλειότητός μου!!! Φείσθητι τού δέματός σου. Άλοχός;—Γόρδιος Δεσμός. (Γ. 215)

Χμ! άγαπητή Έλαφε της Αιγύπτου, ο Γόρδιος έτομος με τήν πανοπλίαν του, περιμένει σοβαρός τόν πόλεμον.—Γλυκερία Έλαίς. (Γ. 216)

Παιδικές Σελίδες, Η. Σ. Δέλτα: «Για τήν Πατρίδα, Καρδιά της Βασιλοπούλας». Πωλείται στο Βιβλιοπωλείον «Έστία» Στο Λονδίον, τυπογραφείον Βελώνη 18, 19, 20. Appold Street, Ε. C. (Γ, 184-8)

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1910

Κατά τās προκηρυχθέντα, τήν 15 Οκτωβρίου τώ άπόγευμα, έτέθησαν οι αριθμοί 1 έως 2552, οι άντιστοιχούντες πρός τούς αριθμούς των άποδείξεων πληρωμής, τās όποιας έλαβον οι πληρώσαντες μέχρι τής στιγμής εκείνης συνδρομήν έτησίαν, έννεάμηνον, εξάμηνον ή τριμηνιον, έντός τής όποιας συμπεριλαμβάνεται ή 15 Οκτωβρίου. Έκκληρώθησαν δε κατά σειράν οι έξής 50 αριθμοί:

- 1164, έκέρδισεν έν όρολόγιον της τσέπης.
- 679, 172, έκέρδισεν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμών 40 κατ' έκλογήν του.
- 1408, 389, 903, έκέρδισεν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμών 25 κατ' έκλογήν του.
- 1673, 63, 1068, 241, έκέρδισεν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμών 15 κατ' έκλογήν του.
- 2329, 31, 1539, 1222, 1856, έκέρδισεν έκαστος άνα μίαν έτησίαν συνδρομήν Διαπλάσεως τού 1911.
- 1941, 2442, 531, 79, 615, έκέρδισεν έκαστος άνα έν αντίτυπον του «Άγγέλου της Άγάπης».
- 785, 1463, 306, 2142, 1302, 2507, 870, 1422, 477, 740, έκέρδισεν έκαστος άνα έν τόμον Διαπλάσεως της Β' Περιόδου έν τών τιμωμένων φρ. 3,50.
- 655, 2370, 2109, 1328, 824, 2063, 1752, 2411, 1012, 572, 1904, 2522, 743, 1512, 1243, 2274, 204, 2484, 134, 2066, έκέρδισεν έκαστος άνα έν τόμον Διαπλάσεως της Α' Περιόδου έν τών τιμωμένων 1 φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τών δώρων πρός μεν τούς κατόχους του πρώτου και τών τεσσαράκοντα τελευταίων αριθμών θά γίνη μαζί με τώ 48 φύλλον της προσεχούς έβδομάδος, χωρίς να δικαιούται τις να ζητήση άντικατάστασιν του υπό τής τυχής άπονεμηθέντος αύτῷ δώρου δι' άλλου, ούτε ίσης ούτε κατωτέρας αξίας. Οι δε κάτοχοι τών αριθμών, οι όποιοι έκέρδισαν τόμους κατ' έκλογήν των, παρακαλούνται να μάς ήρτίσουν ποιους έπιθυμούν να λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1911

Η προσεχής ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ θά γίνη τήν περτήν έβδομάδα του προσεχούς Δεκεμβρίου, και θά λάβουν μέρος εις αύτήν όλοι όσοι θά έχουν πληρώση έτησίαν ή εξάμηνον συνδρομήν δια τώ 1911 μέχρι τής 30 Νομβρίου τώ βραδύτερον. Ο κληρωθησόμενος θά κερδίση τήν Μετοχήν. Είς τώ διάστημα του έτους 1911 θά γίνουν άλλαι τέσσαρες Κληρώσεις, εις εκάστην τών όποιών τās Δώρα θά είνε όμοια με τās άνωτέρω.

497. Έξάπλευρον
*** = Ζών τρωακικόν.
**** = Στάγειαν τής φύσεως
***** = Πολλά πράγματα μαζί.
***** = Φυτόν.
*** = Υιός του Νώε.

Και καθέτως άναγινώσκονται τās ίδια.
*Εσάλη υπό του Μικρού Άργοναύτου

498-502. Μαγικόν γράμμα

Τή προσθήκη ενός συμφώνου, πάντοτε του αυτού, εις εκάστην τών κάτωθι λέξεων, να σχηματισθούν άλλαι τόσαι:
νός, ρας, Έρία, κλίμα, άνά.
*Εσάλη υπό της Νίας Σελήνης

503. Μεσοστιχίς

Τά μεσαία γράμματα τών κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν κατά σειράν Κράτος της Ευρώπης:

- 1, Άνθός εύώδης. 2, Δημητριακόν. 3, Ένδοξον χωρίον της Αττικής. 4, Στενός συγγενής. 5, Ποταμός ή έπίθετον. 6, Κράτος της Ευρώπης.

*Εσάλη υπό του Γόρδιου Δεσμού

504. Φωνηεντόλιπον

* - προσήτες - νς - μν - γν
*Εσάλη υπό Βασ. Νικολάου

505. Γρίφος

I α α α I βλ βλ
α α α βλ Ε βλ μα Ίερίων
α α α βλ βλ
I α α I βλ βλ

*Εσάλη υπό της Μπαρουτοκαπιμαγίτης Ίλιανόλευνης

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικόν Άσκήσεων του φύλλου 39.

396. Άργυστόλιον (άργος, τό, λειον.)—
397. Έρμης (ερ-μύς.)— 398. Έρμων-Νέριων.
399. 400.

ΙΑΗΕΤΟΣ ΔΙ-Ο-ΜΗ-ΔΗΣ
ΔΟΜΟΚΟΣ Ο-ΔΟ-ΡΟΣ
ΔΑΚΡΥΟΝ ΜΗ-ΡΟΣ
ΚΑΝΑΡΗΣ ΔΗΣ
ΣΙΣΥΦΟΣ 401. Εσοπαθώνετε,
ΑΤΡΟΦΙΑ παιδιά! (Ή ανά-
ΗΣΙΟΔΟΣ γνωσις εκ της κάτω δεξιάς γωνίας, κάμνει τόν γυρον του σχήματος και καταλόγει εις τώ μεσσίον Α.)—
402. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (έκλεκτός, μέλι, Γ-στημι, στόλος, τίθημι, όμοιος, κόσμος, ληστής, (Ήλιος.)— 403. ΑΘΗΝΑΙ-ΣΕΛΗ-ΝΗ (ΑΣταχός, ΘΕρος, ΗΛίας, ΝΗΣσα, ΆΝτώνος, Ήσους.)— 404. Ού παντός πλείν εις Κόρινθον.— 405. Όσοι εις Χριστόν έβραπίσθητε, Χριστόν ένεδύσασθε. (Ός-ι εις χρ' εις τον-Εύα-πτ' εις θι-τε-χρ' εις τον εν-εις άσθε.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Επί τής έπετειώ άνομαστικής σου έορτή, φίλτατον Γυμνάσιον Ίωαννίνων, εύχόμεθα έτη πολλά και πανευδαίμονα.—Δωδωναίος, Άνδρειωμένο Σοΰλι. (Γ. 208)

Γδρόθη έν Ίωαννίνους Σόλλογος τώ «Ψός».

Πρόεδρος, Γυμνάσιον Ίωαννίνων, Άντιπρόεδρος, Δωδωναίος, Ταμίας, Μάρκος Μπόταρης, Γραμματέυς, Άνδρειωμένο Σοΰλι Στέμβουλοι, Έσρη Άδρα, Αναγεννηθείσα Έλλάς, Κίμων Τσοούκαλης. Ζητούνται πανταχόθεν μέλη. Σύνδρομή μηνιαία φρ. 0,50. Άπευθυντέον: Demetre Salamangas, Janina (Turquie). (Γ. 209)